

om denne Sag, og jeg mener, at naar man skal skride til en Forøgelse af Mejerikonsulenternes Tal, for at de kunne tjene som Voldgiftsmænd ved Stridigheder om Bedømmelsen af Smør, bør man tage denne Forøgelse saa rigelig og saa rundelig, at man tillige kan paalægge Mejerikonsulenterne at træde hjælpende til for Befolkningen som Vejledere til en god og forbedret Staldordning. Alle de Herrer ville vide, at vi paa dette Omraade have været Genstand for ret betydelige Angreb fra engelsk Side, men der kan jo heller ingen Tvivl være om, at der her fra vor Side bør stræbes hen til den yderst gennemførte Renlighed, saaledes at der fra Udlandets Side ikke kan være mindste Skygge af Grund til at angribe os paa dette Omraade. I saa Henseende ville Mejerikonsulenterne sikkert kunne gøre Nytte ved at træde hjælpende og vejledende til, og jeg havde derfor tænkt mig, at naar man skred til en Forøgelse af Mejerikonsulenternes Antal f. Eks. med 3 eller 4. — jeg havde ganske vist tænkt mig 4, idet jeg havde tænkt mig, at der skulde komme en overordnet Konsulent til og 3 lokale Konsulenter — vilde disse vistnok kunne overtage disse to ny Brancher af Arbejde, som jeg her har tilladt mig at antyde. Jeg henstiller til det ærede Medlem for Nørresundby (J. Jensen), om han efter disse Oplysninger, navnlig efter at han har set, at saavel Finansudvalget som jeg ere meget velvillig stemte over for Tanken, ikke vil tage sit Ændringsforslag tilbage. — Det næste Punkt, som jeg skal berøre ganske kort, er de landøkonomiske Foredrag under Betænkningens Nr. 46. Der synes at være en ret livlig Opposition mod det Beløb, som bruges til disse landøkonomiske Foredrag. Jeg skal fuldtud erkende, at — det ved jeg af Erfaring — der til disse Foredrag ikke kommer ret mange Mennesker, men det glæder mig paa den anden Side, at de forskellige Talere, som have angrebet denne Bevilling, samtidig dog syntes mig at erkende, at det vistnok vilde være forhastet at nedsætte Beløbet. Jeg tror nu ogsaa, at man bør se Tiden an i saa Henseende. Et æret Medlem tænkte sig Muligheden af, at Grunden til, at de vare saa daarligt besøgte, laa enten i Foredragenes Indhold eller i Foredragsholdernes bristende Evne til at kunne samle Folk. Jeg tror ikke, det just ligger deri, jeg tror, det ligger ganske simpelt i vor Tids stærke Udvikling af Tidsskrifter, og vel ogsaa i, at alle slige Foredrag blive temmelig nøjagtig refererede næste Dag.

Det store Publikum tænker som saa: Vi kunne akkurat lige saa godt læse disse Foredrag igennem næste Dag i Ro og Mag i Stedet for at køre to—tre Mil for at høre paa dem. Men derigennem bibeholde dog disse Foredrag alligevel deres Betydning, idet de næste Dag blive hele Befolkningens Eje gennem Tidsskrifter og gennem Aviser. Jeg tror derfor ganske sikkert, at dette Beløb gør sin Nytte. Der er jo heller ikke stillet noget Forslag om at nedsætte det, men jeg vilde dog foreløbig forsvare Beløbets Nytte. — Under Nr. 47 berørte den ærede Ordfører, at der havde været Samraad om, at ikke blot Husmænds og Arbejder-Sønner, men ogsaa Husmænd og Husmandskoner kunne faa Understøttelse af denne Konto til Oplæring i økonomisk Havebrug. Der har ikke været Anledning til at fremkomme med noget bestemt Forslag i saa Henseende, idet jeg antager, at jeg i de Bevillinger, som ere stilledes til Ministeriets Raadighed, vil kunne gøre denne Forandring uden noget bestemt Ændringsforslag. Jeg skal herom udtale, at det har glædet mig meget, at dette Forslag er fremkommet, idet det har min absolutte Sympati. Jeg tror, at Have dyrkningen allerede nu spiller en ret stor Rolle for Smaamanden ude paa Landet, og jeg tror, at den vil komme til at spille en endnu større, netop i Forbindelse med noget andet, som har været fremdraget her i Dag, og som er af stor Betydning for Smaamanden paa Landet, nemlig Hønseavl. Det lader sig fortræffelig gøre at drive baade Hønseavl og Havebrug, og det er jo glædeligt at se de store Summer, der komme ind gennem Hønseavl. Specielt glædeligt er det at se i de senere Aar, hvor mange Smaamænd ude omkring paa Landet, der have en talrig Hønsebestand og en virkelig god og smuk Indtægt deraf. Det er jo naturligvis vanskeligere at konstatere, hvad der kommer ind af et Havebrug. Vejen dertil er længere og trangere, fordi de Træer, som skulle plantes, f. Eks. til Frugt, og hele Dyrkningen af Jorden kræver en længere Forberedelse og flere Aar. Men det er min Overbevisning, at det er en Maade, paa hvilken Smaamanden ude paa Landet kan skaffe sig en virkelig ret betydelig og meget velkommen Biindtægt. Og saa er det min Opfattelse, at Havebruget om ikke i et og alt, saa dog ret væsentlig skal drives af Hustruen, thi Manden skal være paa Arbejde, men Konen kan fra Hjemmet besørge den daglige Dont i Haven. Det er derfor selvfølgelig overordentlig heldigt,